

РЕШЕНИЕ

№ 998

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 05.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **10984** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./.

Образувано е по жалба на „ОТП Лизинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. М. Л. преупълномощен от адв. И. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 23-4332-005191/06.10.2023г., издадена от И. В. Й., полицейски инспектор отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, е наложена /принудителна административна мярка/ ПАМ -прекратяване на регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, за срок от 6 месеца и е отнета регистрационната табела, както и СРМПС №[ЕИК].

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. В тази връзка на първо място се сочи, заповедта е издадена на 6.10.2023г. т.е. девет дни от отнемане на СРМПС №[ЕИК] и два броя рег. табели СВ6016РС, който факт се потвърждава еднозначно от отбелязаното в АУАН GA № 1077384/27.09.2023г., че свидетелството за регистрация и рег. табели са били отнети, при съставянето на АУАН . В тази връзка се сочи, че реално ПАМ е била приложена на 27.09.2023г., като фактически и правни основания за това не се съдържали в издадения АУАН, а такива се съдържали частично в заповедта, която обаче е издадена впоследствие на 10.06.2023г. В жалбата се твърди, че в заповедта не е посочено надлежно правно основание на наложената ПАМ– чл. 17, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, изразяваща се в отнемане на СРМПС и рег. табели, което е дължимо съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Заповедта е издадена след

отнемането, което е правно нетърпимо и създава неяснота относно началната дата на 6-месечния период на отнемане от 27.09.2023г. или от 6.10.2023г., доколкото в заповедта това обстоятелство също изрично е отразено. Заповедта за прилагане на ПАМ е издадена на „ОТП Лизинг“ ЕООД, което дружество няма никакво отношение към АУАН. В заключение е направено искане за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен се представлява от адв. Л., който поддържа жалбата и моли да бъде отменена оспорената заповед.

Ответникът полицейски инспектор отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От приложените към административната преписка доказателства е видно, че на 27.09.2023г. на И. Е. Т. е съставен АУАН ГА № 1077384/27.09.2023г., затова че на същата дата, в 13.15 часа в [населено място] по пешеходна алея с посока на движение от ресторант „Трибуни“ към ВЕЦ „К.“ по данни на свидетели, очевидци управлява лек автомобил марка Тойота К., рег. [рег.номер на МПС], собственост на „ОТП Лизинг“ ЕООД. При извършената полицейска проверка е установено, че водачът управлява МПС след като е лишен от СУМПС по административен ред. СУМПС № PFD211ATU – К. е отнето по реда на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП.

За извършеното нарушение е съставен АУАН серия ГА № 1077384/27.09.2023г. Иззети са като доказателство СРМПС №[ЕИК] и 2 броя рег. табели с [рег.номер на МПС].

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 23-4332-005191/06.10.2023г., с която на собственика на автомобила „ОТП Лизинг“ ЕООД на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, е наложена ПАМ „прекрътяване на регистрацията на ППС, с табели с рег. № [рег.номер на МПС], за срок от 6 месеца“.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети, представената от ответника административна преписка, както и представеното от жалбоподателя заверено копие на регистрационния талон на автомобила. В хода на производството по искане на процесуалния представител на жалбоподателя са събрани и гласни доказателства чрез разпита на един свидетел Н. А. – ползвател на процесния автомобил. Свидетелят дава показания, че автомобилът не е бил в движение, като И. Т. е седнал на шофьорското място за да й покаже кое какво е на компютъра на колата, като двигателя на автомобила не е работил. Заявява, че автомобилът е управляван от нея, а не от Т..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, доколкото въпреки изричните указания, ответникът не представя доказателства за връчването на заповедта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Заповедта за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната

компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е представена и приета като доказателство Заповед № 251з-6400 от 07.07.2023 г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР във вр. с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени държавни служители от СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 2а, т. 4, т. 5 б“а“ и т. 6 от ЗДвП/, сред които са и полицейски органи при отдел „Пътна полиция към СДВР. Следователно обжалваната ЗППАМ по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е издадена от материално и териториално компетентен административен, в рамките на предоставените му правомощия.

Заповедта съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочени са фактическите основания за издаването – обстоятелствата, съставляващи нормативно установените материалноправни предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, буква "а" от ЗДвП.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същата е издадена въз основа на АУАН, съставен от компетентен орган, при спазване на задължителните реквизити по съдържанието му и процедурата за съставянето и връчването му. Административният акт е постановен след изясняване на фактическата обстановка, следователно се спазени всички изисквания по чл. 35 от АПК, при което не е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Административният орган е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК за служебно събиране на доказателствата, необходими за установяване на релевантните за спора юридически факти. Към административната преписка са приложени писмени доказателства, удостоверяващи наличието на фактическите основания, мотивирали органа да издаде заповедта. Съгласно чл. 23 от ЗАНН, случаите, когато могат да се налагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат и начинът на тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон. В случая този ред е уреден в чл. 171 и чл. 172 от ЗДвП, като административнопроизводствените правила при издаване на процесната заповед са спазени. Действително процесната заповед е издадена няколко дни след издаването на АУАН, но по аргумент от разпоредбата на чл. 172, ал. 4, в случаите на прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, табелите с регистрационния номер на автомобила и свидетелството за регистрация на моторното превозно средство, се изземват именно със съставянето на акта за установяване на административното нарушение и това е началният момент, от който тече 6 месечният срок, независимо от липсата на изричното му отбелязване. Посоченото не съставлява съществено процесуално нарушение, доколкото не е довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, нито би могло да доведе до други крайни материално правни изводи на административния орган. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на оспорената заповед. Със съставянето на АУАН серия ГА № 1077384/27.09.2023г. на лицето, управлявало МПС и при прилагането на чл. 172, ал. 4 от ЗДвП, е извършено и изземване на част II на СРМПС №[ЕИК], както и два броя регистрационни табели на л. а с рег. [рег.номер на МПС] , което обстоятелство изрично е удостоверено в посочения АУАН /л. 12 по делото/.

Основният спорен момент по делото е свързан с установяване на факта дали лицето И. Е. Т. на процесните дата и час е управлявал автомобила, собственост на

жалбоподателя. Във връзка с твърдението на жалбоподателя, че на описаната в заповедта и АУАН дата, място и час процесното МПС не е управлявано от И. Т. и по негово искане са допуснати гласни доказателства, чрез разпит при режим на довеждане на посочен от него свидетел. Доколкото обаче със свидетелските показания се цели установяване на фактическа обстановка, различна от описаната в АУАН, въз основа на който е издадена процесната заповед и за правилното изясняване на спора съдът следва да вземе предвид всички останали приложени по делото писмени доказателства в т.ч. и изложеното в докладните записки на актосъставителя мл. автоконтрольор К., както и на ст. полицаи В. Н. от 08 РУ-СДВР. Така свидетелката А. сочи, че колата не е била в движение, докато Т. е бил на шофьорската седалка, но от докладната записка на ст. полицаи В. Н. се установява точно обратното, а именно, че на процесната дата около 12.50 ч. били изпратени за проверка на конкретно МПС, движещо се по пешеходна алея, като при пристигане на място не установили това МПС, но „...спрели за проверка на пешеходната алея пред ресторант „Трибуни“, л.а. марка Тойота К., рег. [рег.номер на МПС] с водач И. Е. Т., ЕГН: [ЕГН]“. От изложеното в докладната записка на мл. автоконтрольор К. пък се установява, че при пристигане на място пред ресторант „Трибуни“, извикани за съдействие на екип от 08 РУ-СДВР, при тях бил лицето И. Т., който им заявил, че управлявал л.а. Тойота К., рег. [рег.номер на МПС], както и че СУМПС му е било отнето по-рано тази година. Водачът бил тестван за алкохол и наркотични вещества. От докладната записка на мл. автоконтрольор К. става ясно също така, че на място освен водача И. Т. е имало и жена, която заявява, че е ползвател на въпросното МПС, както и, че е предоставила въпросното МПС на Т. без да се убеди, че същия притежава СУМПС. За управлението на автомобила именно от Т. свидетелстват и посочените в АУАН други две лица - очевидци, а именно: Р. М. А. и Б. И. Колибарски, на които в съответствие с разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 7 от ЗАНН са вписани: имената, точните адреси и датата на раждане. При тези данни следва да бъде дадена вяра на показанията на вписаните в АУАН двама очевидци, както и на изложеното в докладните записки на полицейските служители, защото те са последователни, подробни и убедителни и установяват, че непосредствено са видели Т. да управлява процесният автомобил на пешеходната алея, който е бил спрял за проверка от ст. полицаи В. Н. от 08 РУ-СДВР. Що се отнася до показанията на ползвателката на процесното МПС, то те не кореспондират с останалите доказателства по делото, а имайки предвид, че същата е свидетел на жалбоподателя, то това обосновава и висока степен на заинтересованост от изхода на спора (чл. 172, от ГПК, вр. чл. 144 от АПК). По аргумент на чл. 172 ГПК показанията на всички, които са заинтересовани в полза или във вреда на една от страните, се преценяват от съда с оглед на всички други данни по делото, като се има предвид възможната тяхна заинтересованост.

Съдът счита, че не следва да бъдат кредитирани показанията на свидетелката А., и предвид обстоятелството, че не се установи да е предприела действия пред полицейските органи непосредствено след нарушението, за да ги убеди, че не Т. е шофирал. Дадени едва в съдебната фаза, показанията не оборват установеното в момента на проверката, което съдът възприема за доказано, а именно, че процесното МПС, чиято регистрация е прекратена, е било управлявано от И. Т. на посочените дата и място. Последният е подписал издадения му АУАН без възражения. В допълнение и независимо от изложеното, следва да се посочи, че опровергаване

съдържанието на официален документ, какъвто е АУАН съставен по предвидения от закона ред и в предвидената форма със свидетелски показания по начало е недопустимо по арг. от чл. 164, ал. 1, т. 2 ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК в производство по АПК.

С оглед горните съображения, съдът счита за доказани релевантните факти, а именно, че И. Е. Т. е управлявал автомобила, собственост на жалбоподателя, без да притежава съответното СУМПС. Тези факти правилно са подведени под нормата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, съгласно която административният орган налага принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на МПС на собственик, чието МПС е управлявано от лице, което не притежава съответното СУМПС. Административният орган е действал при условията на обвързана компетентност, доколкото разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП не дава право на органа да преценява дали да приложи мярката. Правомощието на органа да приложи тази мярка е едновременно и задължение, и не е обвързано от други изисквания на закона. Релевантните факти по делото са управлението на МПС от И. Т. при положение, че същият не притежава СУМПС, които факти в случая са налице.

В отговор на възражението в жалбата, че принудителна мярка в приложената хипотеза на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП може да бъде приложена само по отношение на собственик който управлява собственото си МПС, съдът отбелязва, че мярката е приложима не само в тази хипотеза, но и когато водачът е трето лице, видно от нормата *in fine* - както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година, в който случай адресат на ПАМ е не водачът, а собственикът, което е в съответствие с естеството на мярката – сваляне на регистрационни табели, което няма как да засегне правната сфера на водач, различен от собственик. След като автомобилът и неговите регистрационни документи са се намирали в притежание на водача съответно ползвателя на автомобила, значи собственикът е допуснал управлението на притежавания от него автомобил на такъв водач.

По изложените доводи съдът намира, че обжалваната заповед е законосъобразна, а жалбата се явява неоснователна и ще следва да се отхвърли.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, Административен съд София – град, III отделение, 17-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ОТП Лизинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 23-4332-005191/06.10.2023г., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, е наложена ПАМ - прекратяване на регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „ОТП Лизинг“ ЕООД, за срок от 6 месеца и е отнета регистрационната табела, както и СРМПС №[ЕИК].

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: